

[Finansministeren]

kulærer om standarder og normer«. Hvad er dog dette? Er det noget, der har udviklet sig i hr. Svend Erik Hovmands fantasi? Det er i hvert fald ikke en realitet, der kan tages ud af den praktiske virkelighed.

Sagen er jo, at vi efterhånden har afviklet næsten alle standarder og normer. Vi har liggende tilbage i systemet en række vejledende anvisninger, og jeg kan i den sammenhæng oplyse hr. Svend Erik Hovmand om, at vi i forbindelse med gennemførelsen af nye love hyppigt er i den situation, at kommunerne beder os om at udsende vejledende anvisninger om gennemførelsen, men der ligger jo meget få bindinger i standarder og normer sammenlignet med den situation, vi havde få år tilbage, og derfor er denne fremstilling af sagen ikke i overensstemmelse med den udvikling, vi har oplevet i de seneste år.

Hr. Svend Erik Hovmand stillede det direkte spørgsmål til mig: hvad er regeringens målsætning med hensyn til det kommunale og offentlige udgiftsniveau? Det er jeg selvfølgelig ked af at skulle svare på, fordi vi så hyppigt inden for det sidste års tid har oplyst folketinget om, hvad der er regeringens synspunkt, og hvad der er indeholdt i regeringens flerårige handlingsprogram på dette punkt. Jeg skal nøjes med at citere fra et enkelt sted, nemlig min fremsættelsestale til finansloven (Folketingstidende 1979-80, 2. samling, sp. 11636-37):

»Det er regeringens målsætning gradvis at bringe realstigningen i de samlede offentlige udgifter til ophør. For statens udgifter indebærer dette, at udgiftsniveauet fra nu af søges holdt konstant, bortset fra stigningen i priser og lønninger og udbetalte kompensationer til pensionister m.fl. som følge af moms- og afgiftsforhøjelserne ...

For kommunernes vedkommende er aftalt et loft over realvæksten på 2 pct. fra 1980 til 1981. For de følgende år vil det i lyset af de nuværende økonomiske udsigter være nødvendigt at sigte mod en vækstramme på 1 pct. i 1982 og yderligere begrænsning i årene herefter.«

Vi har ved flere lejligheder end denne orienteret folketinget om, at regeringens sigte er gradvis og i løbet af få år at bringe de offentlige udgifters vækst til ophør.

Hans Hækkerup (S):

Hr. Svend Erik Hovmand har øjensynlig opfattet mit indlæg sådan, at jeg mente, det offentlige kunne bruge løs, medens de private skulle holde igen. Jeg mener faktisk, det var det modsatte, jeg sagde, nemlig at når det private forbrug falder, er vi også nødt til at foretage en opbremsning i det offentlige forbrug. Det er sådan, at ikke alt privat forbrug nødvendigvis er bedre end offentligt forbrug, og det tror jeg også hr. Svend Erik Hovmand vil indse. Jeg kan nævne klare eksempler: rødvin, engelske bøffer og nye Volvoer er ikke nødvendigvis bedre end nye daginstitutioner. Desuden er det sådan, at når realindkomsten falder, er der nogle grupper, der rammes hårdere end andre grupper, og nogle grupper, der bedre kan foretage deres tilpasninger. Derfor er vi også over den offentlige sektor nødt til at føre en indkomst-udjævnende politik.

Når jeg ikke troede på, at man, som venstre øjensynlig forestiller sig, i løbet af ét år kunne nå ned på nulvækst og så fastholde den nulvækst, var det netop, fordi der er en lang række vigtige opgaver, som skal løses, og som vi i socialdemokratiet mener at kommunerne må gøre noget ved. Og jeg nævnte som eksempler bl.a. daginstitutionsområdet og plejehjemmene. Det var i den sammenhæng, det kom ind.

Thorndahl (FP):

Jeg vil gerne indledningsvis gøre en yderligere supplerende bemærkning vedrørende de punkter, som venstres beslutningsforslag indeholder. Man har stillet forslag om, at der skulle indbetales depositum for klager i en række tilfælde. Det må formentlig være baseret på den politiske holdning, at man vil begrænse vore medborgeres muligheder for eller i hvert fald tilskyndelse til at klage, og den holdning synes jeg er i konflikt med venstres generelle holdning i forbindelse med et lovforslag, vi behandlede i går, nemlig forslaget om ændring af ligningsloven, fradrag for udgifter til bistand i skattesager, hvor venstre i dette forslags bemærkninger gør gældende, at det er venstres principielle opfattelse, at der bør være fradragsret for udgifter i alle arter af sager til varetagelse af den enkelte borgers rettigheder og pligter over for det offentlige. Det er altså holdningen: der skal være en fradragsret for alle borgere, når